

LBRIS

We know
books

Radu Liviu Dan

Zece luni tereziene

Prefață: Angela Nacher Mamier

Editura
NEUMA
2023

<i>Mecanisme de însingurare ale misionarului poet</i>	5
---	---

Premoniție

previziune umană cu lună plină	15
--------------------------------	----

Suflet	17
--------	----

o gaură în cer	18
----------------	----

ultimul drum	19
--------------	----

Actrița	22
---------	----

Superluna	23
-----------	----

umbra noastră – kaliakra	24
--------------------------	----

M	26
---	----

Iarbă	We know	27
ultima zăpadă	books	28
drona ta		29
AIUla		30
e(o)rori		31
Poetul din Argos		32
smocul de copaci		34
să mint o minune		36

În Terezian

pe strada lungă din terezian	41
un avion prea mare	43
hrisoave	45
într-un tablou	47

ubicuu	49
Scări	50
Hetiur	51
Hermannstadt	52
cel mai frumos măieran	56
Arsenie Boca	58
cetatea ca o poezie	59
departele	62
ruina	63
o veste	64
conturul gărgăriței	65
Cetatea	68
poza anului	70

previziune umană cu lună plină

iar lună plină cu restanțe karmice
mai sângerie într-un colț de inimă
și mai albastră în liniștea
umbrei pe pernă
învăluitoare peste acropole în schele
aleargă care războinice din care
săgeți și lănci sprijină arcade
amfore cioburi de caolin în care înoată
pești martiri
în derivă de dinainte și de după
maxima astrală
cunoaște-te pe tine însuți
o pythia mestecând frunze de laur
și bând apă din castalia
din străfundurile oracolului

bezmetic
îmi șoptește să mențin cursul încă
două săptămâni
până la următoarea lună plină
când voi atinge
un mal

Suflet

LIBRIS

când eram copil

credeam că sufletul

e ca puful prins în palmă

și îndesat la piept

respira

We know
books

LBRIS

o gaură în cer

We know
books

trupul meu ca abația
cisterciană cârța
prin pieptul căreia
cerul a făcut o gaură
dragostea mea
prin care uneori
cade
o stea

locuise un timp cu chirie într-o cameră plină de păpuși
de animăluțe din pluș și flori din plastic
îi povestise că primul soț era bețiv și o bătea des
iar al doilea era leneș și o certa pentru orice mică greșeală
era la doi pași de fosta casă în care locuise și Eminescu
când fata gazdei o brunetă cu ochi albaștri
și câteva degete lipsă la ambele mâini
îi aducea câte o plăcintă făcută de mama ei
de la etajul opt privea neputincios
cum un tren îi căra toate jucăriile copilăriei
și lucrurile vieții de până atunci într-o direcție necunoscută
în acea cameră liniștită își imaginase o dramă
calea ferată se pierdea într-o singură direcție
și-a amintit de o notă din Jurnalul lui Eliade
în care scria că pe masă în fața lui

LIBRIS | We know books

s-a crăpat rama de la ochelarii de citit
veche de douăzeci de ani
și era singurul lucru rămas
din țară.